

Præsteforeningens foretræde for Folketingets Kirkeudvalg den 9. maj 2007

Præsteforeningen ønsker at koncentrere drøftelsen med Folketingets Kirkeudvalg om forslagene til ændret formulering af menighedsrådslovens § 1 og § 37.

Foreningen finder, at disse to bestemmelser er centrale for præsteembedet og for samspillet mellem de fødte og de valgte medlemmer af menighedsrådet.

Præciseringerne af § 1 og § 37 er fulgt af en del bemærkninger til lovforslaget. Det har været hensigten at skabe klarhed, men Præsteforeningen finder, at bemærkningerne til forslaget på visse punkter kan føre til misforståelser, som kan virke stik imod hensigten med lovforslaget.

Når det i bemærkningerne yderligere præciseres, at præsten er forpligtet på de opgaver, de fastlagte målsætninger kaster af sig, og derfor skal tage højde for disse i sin planlægning og prioritering af de opgaver, der falder ind under den pastorale forpligtelse, er der risiko for fejlfortolkning af § 1 og § 37.

Præsteforeningen må fastholde, at præsteembedet grunder sig på kirkens bekendelsesskrifter, præste- og ordinationsløftet og er et lære- og hyrdeembede for hele menigheden. De tilstræbte præciseringer må ikke kunne fortolkes således, at menighedsrådet er at betragte som en bestyrelse, der fastlægger opgaverne, som de ansatte herefter har metodefrihed i udøvelsen af. Præsten må fortsat have frihed til på grundlag af sin viden, kunnen og samvittighed at prioritere sine opgaver. I øvrigt betyder den samlede normering af præstestillinger, at de fleste embeder rummer tjenestepligter i et omfang, som gør det vanskeligt for præsten at påtage sig yderligere opgaver af særligt omfang.

Det kan tillige bidrage til risikoen for misforståelser, når det i bemærkningerne hedder, at menighedsrådet ikke har mulighed for at pålægge præsten at udføre en given opgave men kan rette henvendelse til det gejstlige tilsyn herom. Herved efterlades det indtryk, at det gejstlige tilsyn besad en instruktionsbeføjelse overfor præsten, som reelt ikke eksisterer i denne sammenhæng.

Når præstens uafhængighed af menighedsrådet skal præciseres, er det afgørende, at der er bred forståelse for, hvad forkyndelse er. Ellers giver det ikke megen mening at tale om forkyndelsesfrihed. Forkyndelsesfrihed kan ikke, som hævdet af nogle, blot forstås som metodefrihed. Forkyndelsesfriheden er afgrænset af folkekirkens læregrundlag og forkyndelsen udøves i hele præstens tilstedeværelse i sognet og i alle præstens funktioner. Forkyndelsen er ikke begrænset til særligt afgrænsede funktioner, hvilket det er vigtigt at holde sig for øje.

Vedrørende præsten som eventuel daglig leder

Præsteforeningen så meget gerne, at der til bestemmelsen om mulighed for at vælge præsten til daglig leder, blev knyttet bemærkning om, der i menighedsråd med flere præster skal foreligge en høj grad af enighed blandt præsterne om valget af en af disse til leder. Foreligger en sådan enighed ikke, kan et flertals valg af en præst til daglig leder skabe uoverensstemmelse i stedet for at være løsningen af en ledelsesopgave.